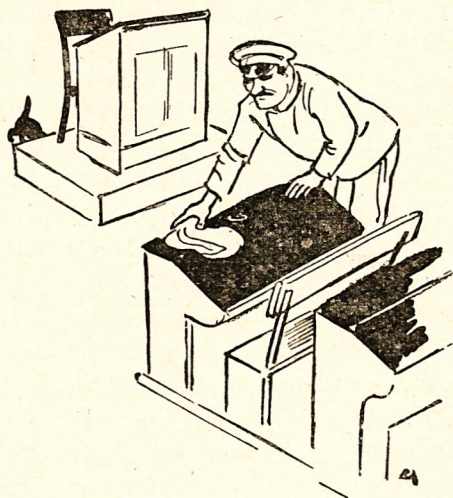


че другаритѣ му много харесваха Мичка и често го плашеха, че ще му я откраднатъ. Тѣ се шегуваха, ала този страхъ залегна у Минко, и той пазѣше котето. Но Мичка имаше такова желание да отиде въ стаята, кждето е Минко, че реши да прибѣгне до хитростъ. Една сутринь, когато бащата на Минко избърсваше чиноветѣ отъ прахъ, Мичка се промъкна въ стаята, кждето учеше Минко, поразгледа, кжде



може да се скрие и намѣри. Катедрата бѣше поставена на нѣщо високо, направена отъ дъски, прилично на сандѣкъ. Откъмъ чиноветѣ тази поставка бѣше заградена, но откъмъ другата страна — тамъ, кждето стоеше столътъ на учителката — бѣше съвсемъ отворенъ. Мичка много се зарадва, като откри

това, вмъкна се тамъ, избра си сгодно мѣсто и зачака . . .

Мина що мина, децата започнаха да прииждатъ и вдигатъ шумъ край училището. Сърдцето на Мичка затуптѣ радостно. Ето нѣ, следъ малко ще удари училищниятъ звънецъ, и децата весело ще нахлѣтатъ въ стаята и разчуруликатъ като врабцитѣ по стрѣхата. Ще дойде и Минко, ще седне на своя чинъ. Като помисли това, Мичка започна да поглежда презъ зиркитѣ между дъскитѣ, за да се увѣри, че ще може да вижда добре. На едно мѣсто дъската бѣше малко откъртена. Мичка реши, че оттамъ най-добре ще вижда, та се нагласи на това мѣсто и зачака.

Когато глѣчката край училището стана много голѣма, бай Димитъръ мина съ тежки стѣпки по циментовия коридоръ и следъ мигъ — училищниятъ звънецъ заби. Неговиятъ гласъ се понесе като пѣсенъ надалечъ. Сърдцето на Мичка заби още по-силно подъ катедрата. Тя го усѣти да чука по студениятъ дъски и стана. Побоя се, да не я издаде туптението на сърдцето ѝ. Тѣй Мичка чака, докато изведнажъ нѣщо силно зашумѣ. Чу се стѣргане. Децата изстриваха обувката си о желѣзната изтривалка. По циментовия коридоръ се чува бързи, тичащи стѣпки, и въ стаята нахлуха съ викове първачетата. Разтреперана Мичка погледна презъ зир-